

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně:

- a) H.P. , narozená ...
 - b) nezletilá K.V., narozená ...
 - c) nezletilá O.V. , narozená ...
- obě nezletilé zastoupené zákonnou zástupkyní (matkou) H.P.,
všechny státní příslušnost Ukrajina, bytem ...

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 19.12.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.11.2018
č.j. OAM-660/ZA-ZA11-VL11-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 19.12.2018 se shora uvedené žalobkyně domáhaly přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 13.11.2018 č.j. OAM-660/ZA-ZA11-VL11-2018, které nabylo právní moci dne 11.12.2018, a jímž byla zamítnuta jejich žádost o udělení

mezinárodní ochrany jako nepřijatelná. V žalobě žalobkyně namítaly, že správní orgán nevyhodnotil dostatečně zejména bezpečnostní situaci ve státě jejich původu, tedy na Ukrajině, kde probíhá otevřený vojenský konflikt a žalobkyním by návratem do země hrozila vážná újma na zdraví. Žalobkyně b), nezletilá K.V., má zdravotní obtíže a návrat na Ukrajinu by mohl být ohrožující na zdraví. Také bylo uvedeno, že obě děti se narodily na území ČR. Závěrem žalobkyně navrhy, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání. Podaná žaloba vykazovala určité vady (např. nebyly označeny důkazy), proto byly žalobkyně usnesením ze dne 3.1.2019 č.j. 60 Az 81/2018-11 soudem vyzvány k doplnění žaloby, avšak na výzvu žádným způsobem nereagovaly (žaloba byla i přes neodstranění vad projednatelná). Součástí žaloby byl i návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, o němž soud rozhodl usnesením ze dne 4.2.2019 č.j. 60 Az 81/2018-19 tak, že návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 13.11.2018 č.j. OAM-660/ZA-ZA11-VL11-2018**, jehož kopie byla k výzvě soudu žalobkyní doručena, bylo o žádosti žalobkyň o udělení mezinárodní ochrany (dále jen **žádost**) rozhodnuto tak, že žádost je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**), a řízení bylo dle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně a) dne 27.7.2018 podala jménem svým a svých nezletilých dětí již druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. První žádost byla podána dne 13.3.2017, přičemž rozhodnutím ze dne 21.8.2017 č.j. OAM-209/ ZA-ZA11-VL11-2017 žalobkyním nebyla udělena mezinárodní ochrana v žádné formě. Dne 1.8.2018 poskytla žalobkyně a) údaje k druhé žádosti a uvedla, že ona i její dcery jsou ukrajinské státní příslušnosti, ukrajinské národnosti, křesťanského pravoslavného vyznání a nemají žádné politické přesvědčení. Žalobkyně a) se narodila na Ukrajině, její dcery se narodily v ČR. Žalobkyně a) je vdaná, manžel O.V. také opakovaně žádá o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně a) dále uvedla, že ve vlasti naposledy žila v Ivano-frankovské oblasti. Do ČR přicestovala v září 2014 autobusem přes Polsko. K předchozím pobytům ve státech EU vypověděla, že v roce 2014 pobývala tři měsíce v Polsku, dcery nikdy nepobývaly v jiném státě než v ČR. Ke svému zdravotnímu stavu sdělila, že má kýlu a velké křečové žíly. Mladší dcera je zdravá. Starší dcera musí jít na vyšetření ke kardiologovi kvůli šelestům na srdci, protože jí lékař řekl, že až budou dceři 3 roky, musí přijít na prohlídku.

Jako důvod opakované žádosti označila skutečnost, že v Plzni potkala svého bývalého manžela, který ji ohrožoval. Popsala, že když se procházela s dětmi u stadionu, byl tam její bývalý manžel s nějakým dalším mužem. Nevšimla si ho, ale on jí ano, přišel k ní, chytil ji za ruku a řekl jí, že je to dobře, že ji potkal. Žadatelka se vylekala, děti začaly plakat. Muž, který bývalého manžela doprovázel, se ho zeptal, co to dělá. On mu odpověděl, že je to jeho bývalá manželka, a že si s ní musí promluvit. Známý mu řekl, ať si dělá, co chce, ale ne v jeho přítomnosti, protože nechce mít problémy s policií, poté ho vzal za ruku a odvedl ho.

Dalším důvodem opakované žádosti jsou problémy jejího nynějšího manžela. Ten kdysi někomu na Ukrajině rozbil auto a slíbil, že až bude mít peníze, škodu zaplatí. Nyní majitel vozu již nechce čekat a požaduje po manželovi peníze, které nemají. Kdyby se vrátili na Ukrajinu, manžel by podle ní kvůli němu nemohl normálně pracovat. Nic bližšího žalobkyně nevěděla, manžel jí podrobnosti neřekl, protože jsou to jeho problémy. Na dotaz, zda hovořila o tomto muži už v minulém řízení, žadatelka odpověděla záporně a zdůvodnila to tím, že tehdy ještě nepožadoval své peníze zpět, a proto to tehdy nebyl problém.

Správní orgán při posouzení opakované žádosti vycházel především z výpovědi žalobkyně, ze spisového materiálu k předchozí žádosti a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině.

Žalovaný posoudil důvody současné opakované žádosti a provedl srovnání s tvrzeními, která žalobkyně učinily v rámci předchozího správního řízení. Za důvody první žádosti ze dne 13.3.2017 označila žalobkyně a) obavu z pronásledování ze strany jejího bývalého manžela, snahu o legalizaci pobytu v ČR, obavu z povolání nynějšího manžela, tehdy partnera, otce jejích nezletilých dětí, do válečného konfliktu na východě Ukrajiny a zdravotní problémy své starší dcery. Správní orgán ve svém rozhodnutí o první žádosti konstatoval, že legalizace pobytu v ČR, obavy z jednání bývalého manžela, obava z povolání současného manžela do armády, ani zdravotní obtíže dcery nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu. Žalovaný neshledal ani přímé a bezprostřední hrozící nebezpečí vážné újmy, které by odůvodňovalo udělení doplňkové ochrany a toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozsudkem Krajského soudu v Plzni.

K údajně nové skutečnosti, a to setkání s bývalým manželem, který její rodinu v minulosti ohrožoval, správní orgán konstatoval, že veškeré skutečnosti ohledně vyhrožování jejím bývalým manželem byly dostatečně posouzeny již ve správním řízení o první žádosti. Uvedené potíže jednoznačně nelze podřadit pod pronásledování ve smyslu zákona o azylu a nemohou být obecně

důvodem pro udělení žádného typu mezinárodní ochrany. Žalovaný též upozornil, že žalobkyně žádá o mezinárodní ochranu v ČR před svým bývalým manželem, ale ten přitom rovněž pobývá v ČR. I proto její aktuální tvrzení o jednom náhodném setkání v Plzni s dotýčným považuje žalovaný za učiněné se záměrem dosáhnout opakovaného projednání žádosti a legalizovat další pobyt v ČR pro sebe a své děti.

Druhou skutečností, kterou žalobkyně neuvedla v předchozí žádosti, ale až nyní, je dluh manžela za poškozený automobil. K tomu žalovaný uvedl, že se jedná o problém týkající se manžela, nikoliv přímo žalobkyně či jejích nezletilých dětí, a jak ostatně sama potvrdila, o tomto téměř nic neví. Správní orgán konstatoval, že problémy jejího manžela se zabýval v samostatném správním řízení, které vedl o jeho žádosti. Ani v případě manžela přitom správní orgán v současné době neshledal důvody pro opětovné meritorní posuzování žádosti, která byla rovněž vyhodnocena jako nepřipustná.

Závěrem bylo uvedeno, že nebyly shledány důvody pro opakované posuzování žádosti žalobkyně a jejích nezletilých dětí ve vztahu k jí uváděným důvodům, neboť nebyla uvedena žádná nová skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a hodnocení důvodů odchodu žalobkyň z vlasti a obav z návratu do vlasti. Opakovaná žádost byla shledána nepřipustnou s ohledem na § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, proto bylo řízení zastaveno dle § 25 písm. i) téhož zákona.

3. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 19.2.2019** popřel oprávněnost podané žaloby, nesouhlasil s ní, a proto závěrem navrhl její zamítnutí jako nedůvodné v plném rozsahu či ji odmítnout (neurčitost žalobních bodů) dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.). Žalovaný vyjádřil názor, že žalobní námitky nenaplňují požadavky stanovené v § 71 odst. 1 zejména písm. d) s.ř.s. a žaloba není projednatelná. Při rozhodování vzal správní orgán v úvahu skutečnosti tvrzené žalobkyní a přihlédl k nim. Shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání uvedeného procesního rozhodnutí. Má za to, že přijaté řešení

odpovídá konkrétním okolnostem daného případu, je patřičným způsobem odůvodněno; v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a správní spis.

Dále bylo uvedeno, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že žalobkyně podala v pořadí již druhou žádost, tedy žádost opakovanou, a uvedla v ní stejné důvody jako v žádosti předchozí. Rozhodnutí o předchozí žádosti prošlo soudním přezkumem, přičemž žalobkyně nebyly úspěšné.

Pokud jde o právní kvalifikaci případu žalobkyně, má žalovaný za to, že nevybočil z mezí zákonného ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu, když druhou žádost žalobkyně posoudil jako nepřijatelnou se závěrem, že nenalezl žádné nové skutečnosti, které nebyly bez vlastního zavinění žalobkyně předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by žalobkyně mohly být vystaveny pronásledování z důvodů podle § 12, nebo že jim hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

4. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného ze dne 19.2.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 13.11.2018 žalobkyni předáno dne 11.12.2018.
5. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
6. Soud ve věci rozhodl v souladu s **§ 51 odst. 1 s.ř.s.** bez nařízení ústního jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobkyně nevyjádřily i přes výzvu soudu v zákonné lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým způsobem projednání věci.
7. Podle **§ 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu** „Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.“
8. Dle **§ 11a odst. 1 zákona o azylu** „Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“
9. Podle **§ 25 písm. i) zákona o azylu** „Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.“
10. Žalobkyně se podanou žalobou domáhaly zrušení napadeného rozhodnutí. Žaloba, tak jak byla soudu doručena dne 20.12.2018, je poměrně stručná a žalobkyně přes výzvu soudu žalobní body dodatečně nedoplňily a svou argumentaci podrobněji nerozvedly. Přesto

nemůže soud souhlasit s žalovaným, který žalobu hodnotil jako neprojednatelnou. Žaloba obsahuje žalobní body, z nichž je patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považují žalobkyně napadené rozhodnutí za nezákonné, rovněž je uveden návrh požadovaného výroku rozsudku. Žalobkyně mají za to, že správní orgán nevyhodnotil dostatečně bezpečnostní situaci na Ukrajině a zdravotní stav nezletilé žalobkyně b).

11. Zdejší soud po přezkoumání obsahu rozhodnutí žalovaného a správního spisu dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, jak je zřejmé z níže uvedeného.
12. Úvodem odkazuje soud na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11.6.2009 č.j. 9 Azs 5/2009-65 vyložil: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“*
13. Soud se shoduje s právním náhledem žalovaného, podle něhož podaná opakovaná žádost nebyla přípustná. Žalobkyně v řízení opětovně tvrdily, že mají obavy z bývalého manžela žalobkyně a). U tohoto důvodu žádosti nebyla splněna podmínka novosti, správní orgán se jím zabýval v předchozím řízení a nevyhodnotil jej jako důvod, na základě kterého by bylo možné udělit mezinárodní ochranu. Situace se oproti minulé žádosti měla změnit v tom ohledu, že žalobkyně potkaly bývalého manžela žalobkyně a) v ČR, v Plzni. Z popsanych událostí vyplývá, že vyhrožování z jeho strany pokračuje, zároveň však není zřejmé, proč se žalobkyně obávají návratu na Ukrajinu, když bývalý manžel přicestoval do ČR. Uvedené skutečnosti ale především nejsou azylově relevantní, tj. nenaznačují existenci důvodů, pro které by bylo možné udělit mezinárodní ochranu.
14. Žalobkyně nově uvedly, že mají též obavy ze známého, kterému manžel žalobkyně a) a otec nezletilých žalobkyň b) a c) v minulosti poškodil automobil a dosud mu nenahradil vzniklou škodu. Známý mu údajně telefonicky vyhrožoval, že pokud se vrátí na Ukrajinu a neuhradí dluh, tak ho zabije. K tomu je třeba předně uvést, že žalobkyně a) v rámci řízení před správním orgánem vypověděla, že se jedná o problémy jejího manžela a podrobnosti nezná. Není zřejmé, jak by v této souvislosti měly být žalobkyně osobně ohroženy. Navíc se zcela zřejmě nejedná o pronásledování podle § 12 zákona o azylu, ani tuto skutečnost nelze podřadit pod jiné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, neboť manželovi (resp. otci) vyhrožuje soukromá osoba, která tak nečiní pro *„uplatňování politických práv a svobod“* či *„z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů“*. Manžel žalobkyně a) se může v případě nutnosti ochrany obrátit na orgány svého domovského státu.
15. Zdravotní obtíže žalobkyně b) byly uvedeny jako důvod minulé žádosti. Jako důvod současné žádosti výslovně uvedeny nebyly. Žalobkyně a) ke zdravotnímu stavu své starší dcery uvedla, že musí jít na vyšetření ke kardiologovi kvůli šelestům na srdci, protože jí lékař řekl, že až jí budou tři roky, musí přijít na prohlídku. Z této informace nevyplývá, že by vycestování na Ukrajinu mělo nějak ohrozit zdraví žalobkyně b). Žalobkyně a) neuvedla, že by aktuální zdravotní stav dcery či probíhající léčba vyžadovaly setrvání v ČR. Kardiologické vyšetření může dcera zajisté podstoupit i na Ukrajině. Z výše

uvedeného vyplývá, že správní orgán nepochybil, když se zdravotním stavem dcery v napadeném rozhodnutí blíže nezabýval.

16. Žalobkyně též v řízení nenamítaly, že by se bezpečnostní situace na Ukrajině od jejich poslední žádosti změnila. Správní orgán shromáždil v průběhu správního řízení podklady popisující politickou a bezpečnostní situaci a stav dodržování lidských práv na Ukrajině. Součástí spisu jsou především aktuální informace zveřejňované Ministerstvem zahraničních věcí ČR. Ani z nich nevyplývá, že by došlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
17. S ohledem na všechny zjištěné rozhodné skutečnosti lze shrnout, že postup žalovaného byl v souladu se zákonem, stav věci byl dostatečně zjištěn, rozhodnutí mělo oporu ve shromážděných podkladech a bylo odůvodněno způsobem odpovídajícím požadavkům správního řádu.
18. Soudu proto nezbylo, než **žalobu zamítnout** jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. (**výrok I. rozsudku**).
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, jak je **ve výroku II. rozsudku** uvedeno. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 6. května 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně